

Bilag 2**Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmålene og miljøministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Spørgsmål 2:

Hvordan sikres der med lovforslaget en samlet erfaringsopsamling om forurennet jord fra alle virksomheder, uanset om de i fremtiden håndteres af kommune, region eller stat?

Svar:

Loven indeholder i dag en bred vifte af bestemmelser, der sikrer samarbejde, koordinering og erfaringsopsamling mellem de relevante myndigheder på lovens område. Som kort beskrevet i det følgende, videreføres disse bestemmelser med lovforslaget, hvilket grundlæggende set indebærer, at grundlaget for erfaringsopsamling om forurennet jord ikke ændres med dette lovforslag.

I dag er opgaven med at føre tilsyn med og give påbud til virksomheder delt mellem amterne og kommunerne. Med lovforslaget deles opgaven mellem staten og kommunerne. Lovforslaget indebærer således ikke en opsplitning på flere myndigheder på dette punkt.

Endvidere er det i dag amterne og efter lovforslaget vil det være regionerne, der står for den offentlige jordforureningsindsats. Dette omfatter også den erfaringsopsamling, som amtet og fremover regionen foretager efter jordforureningslovens § 17. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. bemærkningerne til nr. 1-3, tilsigter lovforslaget ingen ændring på dette punkt – udover myndighedsskiftet fra amt til region. Lovens system er i øvrigt i dag og fremover, at opgaven med at kortlægge mulig jordforurening foregår i samarbejde med kommunalbestyrelsen, jf. jordforureningslovens § 3. På linje hermed indeholder lovforslaget en ny § 8 a, der sikrer den fornødne koordinering mellem kommune og region i sager om byggeri på eller ændret anvendelse af kortlagte arealer.

Herudover kan jeg oplyse, at Depotrådet i dag og efter lovforslaget har til opgave, at følge miljømyndighedernes administration af loven, jf.

jordforureningslovens § 24. I dette regi foregår en dialog, og der udarbejdes en årlig redegørelse om jordforurening. Dette er med til at sikre den fornødne erfaringsopsamling.

Hertil kommer, at amtsrådet – fremover regionsrådet – fører tilsyn med og overvåger udviklingen i forureningstilstanden i jorden, jf. jordforureningslovens § 66.

Spørgsmål 3:

Giver det mening at lægge langt de fleste midler (ca. 263 mio. kr.) og langt de største opgaver i forhold til forurennet jord hos regionerne, men af principielle årsager fastholde at tildele kommuner og stat hhv. ca. 6 og 0,6 mio. kr. med tilhørende opgaver – for kommunernes vedkommende fordelt på 99 enheder?

Svar:

Udgangspunktet for forhandlingerne om fordelingen af de økonomiske ressourcer mellem staten og de kommunale parter i forhold til dette lovforslag har – som det sædvanligt er – været, at pengene skal følge med opgaverne. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der overføres relativt få opgaver. Som det fremgår af de årlige bloktilskudsaktstykker, er det i øvrigt ikke ualmindeligt, at der i forbindelse med ændringer i opgavevaretagelsen på miljøområdet kompenseres relativt små beløb.

Spørgsmål 4:

Hvordan vil ministeren i fremtiden sikre sammenhæng mellem hele administrationen af forurennet jord på regionalt niveau på den ene side og sikring af grund- og overfladevand på den anden side, når sidstnævnte lægges på kommunalt plan?

Svar:

Jeg mener ikke, at placeringen af vand- og jordopgaver på forskellige myndighedsniveauer vil forringe varetagelsen af opgaverne.

Det er rigtigt, at der er en nær indbyrdes sammenhæng mellem vandområdet og jordforureningsopgaverne.